Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 12 (796) * joi 23 martie 1961 * 8 pagini 30 bani

Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Zilele acestea a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a examinat problemele legate de prima sesiune a Marii Adunări Naționale în cea de a 4-a legislatură și a adoptat hotărîri corespunzătoare.

Plenara a hotărît în unanimitate să propună ca președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Plenara l-a ales pe tovarășul Chivu Stoica în funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a hotărît să propună alegerea tovarășului Ion Gheorghe Maurer în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne.

In legătură cu trecerea tovarășului Janoș Fazekaș la altă muncă, plenara l-a eliberat din funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Luni 20 martie, la ora 10 dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale s-au deschis lucrările primei sesiuni a celei de a IV-a legislaturi a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, aleasă la 5 martie 1961.

In lojile rezervate invitaților erau prezenți fruntași în producție din întreprinderi și instituții ale Capitalei, reprezentanți ai vieții științifice și culturale, ai organizațiilor oamenilor muncii, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

In loja corpului diplomatic se aflau șefii misiunilor diplomatice acreditați la București.

Deputații și invitații au întîmpinat cu îndelungi aplauze pe conducătorii partidului și statului la intrarea lor în sala de ședințe.

In loja din dreapta incintei au luat loc tovarășii : Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general de armată Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Janos Fazekaș și Alexandru Bîrlădeanu.

In loja din stînga incintei au luat loc tovarășul Ion Gheorghe Maurer și ceilalți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

La începerea ședinței, deputatul Gheorghe Stoica, din circumscripția electorală Giurgiu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a anunțat că, în conformitate cu prevederile Regulamentului de funcționare a Marii Adunări Naționale, lucrările sesiunii urmează să fie conduse, pînă la alegerea Biroului Marii Adunări Naționale, de cel mai în vîrstă deputat al legislaturii.

Deputatul Mihai Gh. Bujor, din circumscripția electorală Cîmpina, președinte de vîrstă, a rostit cuvîntul de deschidere a sesiunii.

După constituire, Marea Adunare Națională a trecut la alegerea Biroului celei de a IV-a legislaturi.

La propunerea făcută de deputatul Dumitru Balalia, în numele unui grup de deputați din regiunile Banat, Iași, Oltenia, Bacău, București, Hunedoara, Crișana, Ploiești și orașul București, Marea Adunare Națională a ales în unanimitate ca președinte al Marii Adunări Naționale pe deputatul Ștefan Voitec, iar ca vicepreședinți pe deputații Anton Moisescu și Ștefan St. Nicolau.

In cursul zilei de marți, în cadrul lucrărilor sale, Marea Adunare Națională a trecut la alegerea Consiliului de Stat al R.P. Romîne.

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, în urma consultării unui mare număr de deputați din toate regiunile țării, deputatul Nicolae Ceaușescu a propus ca președinte al Consiliului de Stat al R.P. Romîne pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Intîmpinat cu vii aplauze, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o cuvîntare.

Propunerea a fost primită cu aplauze îndelungate și urale.

In aplauzele adunării au fost propuși vicepreședinții și membrii Consiliului de Stat al R.P.R.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate, prin vot secret, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne.

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Președintele Consiliului de Stat : **Gheorghe Gheorghiu-Dej**
Vicepreședinte al Consiliului de Stat : **Ion Gheorghe Maurer**
Vicepreședinte al Consiliului de Stat : **Ștefan Voitec**
Vicepreședinte al Consiliului de Stat : **Avram Bunaciu**

Membri ai Consiliului de Stat :

Anton Breitenhofer
Ion Creangă
Constantin Daicoviciu
Dumitru Diaconescu
Grigore Geamănu
Martin Isac
Atanase Joja
Roman Moldovan
Mihail Ralea
Maria Rosetti
Ludovic Takacs
Iacob Teclu
Vasile Vîlcu

Consiliul de Stat a ales ca secretar al Consiliului pe tovarășul Grigore Geamănu.

Tot în cursul zilei de marți, Marea Adunare Națională, prin vot secret, a aprobat în unanimitate lista noului guvern.

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Președintele Consiliului de Miniștri : **Ion Gheorghe Maurer**
Prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : **Gheorghe Apostol**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : **Emil Bodnăraș**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : **Petre Borilă**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : **Alexandru Bîrlădeanu**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Ministrul al Afacerilor Interne : **Alexandru Drăghici**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri : **Alexandru Moghioroș**
Președintele Comitetului de Stat al Planificării : **Gheorghe Gaston Marin**
Ministrul Afacerilor Externe : **Corneliu Mănescu**
Ministrul Forțelor Armate : **Leontin Sălăjan**
Ministrul Finanțelor : **Aurel Vijoli**
Ministrul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini : **Constantin Tuzu**
Ministrul Minelor și Energiei Electrice : **Bujor Almășan**
Ministrul Industriei Petrolului și Chimiei : **Mihail Florescu**
Ministrul Economiei Forestiere : **Mihai Suder**
Ministrul Industriei Ușoare : **Alexandru Sencovici**
Ministrul Industriei Alimentare : **Janoș Fazekaș**
Ministrul Transporturilor și Telecomunicațiilor : **Dumitru Simulescu**
Ministrul Agriculturii : **Ion Cozma**
Ministrul Comerțului : **Gogu Rădulescu**
Ministrul Invățămîntului și Culturii : **Ilie Murgulescu**
Ministrul Sănătății și Prevederilor Sociale : **Voinea Marinescu**
Ministrul Justiției : **Ioan Constant Manoliu**

IN CINSTEA MARII SARBATORI

„Purtăm din steagul tău
crîmpeiul
Cravatei roșii, din văpăi
Ce le-ai aprins, neînfricate.
Partidule, tu ne socoate
Drept cei mai mici oștași
ai tăi".

Există pe lume un cuvînt minunat, deosebit... E impunător ca pieptul de oțel al furnalelor Hunedoarei, familiar ca însoritele cvartaluri de blocuri muncitorești, strălucitor ca tezaurul de lumină al Bicazului... Acesta e cuvîntul PARTID. De el sînt legate cuvîntul socialism, cuvîntul pace, cuvîntul fericire... Acest cuvînt le-a dat luptătorilor pentru cauza clasei muncitoare hotărîre și putere de neînvins, acest cuvînt i-a făcut să tremure de spaimă pe capitaliști și moșieri... Tot ce e mai frumos și mai înălțător în viața noastră se datorește partidului și de aceea acest nume drag nouă este rostit cu recunoștință ori de cîte ori se ridică o nouă uzină, o nouă școală, un nou bloc de locuințe. Hotărîrile istorice ale celui de al III-lea Congres al partidului au deschis minunate perspective de înflorire patriei noastre socialiste. Industria, agricultura noastră se vor dezvolta mult. Vom trăi și mai bine, și mai îmbelșugat.

Pentru voi, copii, partidul a orînduit noi înfăptuiri de seamă. Sub conducerea înțeleaptă a P.M.R., în anii regimului de democrație populară au fost construite noi școli, săli de clasă, palate și case de pionieri. Începînd din acest an școlar, toți elevii claselor I-a—a VII-a au primit gratuit manualele școlare, așa cum s-a hotărît la cel de-al III-lea Congres al partidului. Planul de 6 ani prevede noi realizări pentru voi. Astfel, pînă în anul 1965, se vor construi încă 15.000 săli de clasă. Se poate spune că viața voastră, a copiilor, se aseamănă cu zilele primăverii : e la fel de însorită și de veselă ca și ele!

Bucuriei de a învăța în școli noi, încăpătoare, i se adaugă bucuria însoritelor vacanțe de vară, cînd, prin nemărginita grijă a partidului, vă așteaptă taberele pionierești, fie împresurate de brazii cu miros curat de rășină, fie mîngîiate de briza mării. Toate acestea sînt bucurii pe care voi le-ați trăit și le trăiți necontenit. În trecut, ele n-au fost posibile, iar dacă astăzi există *aceasta se datorește faptului că în fruntea poporului nostru muncitor se află partidul, sub a cărui înțeleaptă conducere, desăvîrșim construirea socialismului!* Ziua de 8 Mai 1921, cînd a fost creat Partidul Comunist din Romînia, strălucește cu litere de aur în istoria poporului nostru. Împlinirea a 40 de ani de la această dată memorabilă este întîmpinată cu dragoste de toți oamenii muncii. În fabrici, în uzine, pe ogoare, se desfășoară o entuziastă întrecere socialistă, calitatea producției e pe primul plan. Aceasta înseamnă că oamenii muncii doresc ca tot ce iese din harnicile lor mîini — de la piuliță la tractor și de la încălțăminte, pînă la garniturile de mobilă — să fie desăvîrșit! În cinstea zilei de 8 Mai 1961, tinerii din patria noastră, însuflețiți de Directivele C.C. al P.M.R. privind criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R., participă, alături de toți oamenii muncii, la obținerea unor mari succese în producție.

Și voi, copii, alături de părinții voștri, așteptați cu emoție această zi, și voi vă pregătiți s-o întîmpinați. Școala în care intrați cu veselie în fiecare zi, viitorul luminos care vă așteaptă, toate se datoresc partidului nostru drag. ÎN CINSTEA GLORIOASEI ANIVERSARI, SE VA ORGANIZA PRIMIREA ÎN RÎNDURILE ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI A CELOR MAI BUNI ȘI MERITUOȘI ȘCOLARI, PROMOȚIA „40 DE ANI DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA". Aceasta se va face într-un cadru deosebit de solemn, în diferite locuri ce amintesc trecutul de luptă al partidului, cum sînt Muzeul „Doftana" și alte muzee, case memoriale, monumente. ADUNARILE PIONIEREȘTI PENTRU PRIMIREA ÎN ORGANIZAȚIA DE PIONIERI A PROMOȚIEI „40 DE ANI DE LA CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA" SE VOR DESFAȘURA ÎNTRE 1—8 MAI a. c. E de datoria activelor pionierești să organizeze cu multă grijă pregătirea viitorilor pionieri și adunările în care aceștia vor primi cravatele roșii. Din această promoție trebuie să facă parte școlarii cei mai buni la învățătură, disciplinați, cu dragoste de muncă. Pregătindu-i în vederea evenimentului de neuitat, ziua primirii cravatei roșii, povestiți-le despre părintele nostru iubit, partidul, despre ce înseamnă să fii gata întotdeauna la chemarea partidului, despre ce înseamnă a fi pionier. Pionierul se străduie necontenit să învețe și să muncească, astfel încît să devină un cetățean de nădejde al patriei, schimbul de mîine al constructorilor de azi. El iubește mai presus de orice patria socialistă și Partidul Muncitoresc Romîn. Pionierul e gata întotdeauna de a nu precupeți nimic din ce ar putea face pentru înflorirea patriei, de a munci cu devotament pentru binele ei.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

(Continuare în pag. 3-a)

Din viața pionierească

Cu multă prietenie și dragoste își îndeplinesc pionierii sarcina de a-i pregăti pe școlarii care urmează să primească cravata roșie...

Adunarea de primire a școlarilor în rîndurile organizației de pionieri

La detașament

Adunarea în care se discută primirea școlarilor în rîndul organizației de pionieri se deschide cu ceremonialul pionieresc. Cei care urmează să fie primiți stau în flancul stîng al careului (vezi schema nr. 1).

După ce instructorul de pionieri rostește chemarea, președintele anunță scopul adunării. Pionierilor li se dă apoi pe loc repaus și, în raport cu locul unde se desfășoară adunarea, iau loc în bănci, pe scaune etc.

Fiecare școlar care urmează să fie primit este discutat de către pionierii din detașament asupra felului cum s-a pregătit pentru a intra în organizația de pionieri, ce cunoaște despre organizația de pionieri, despre angajamentul solemn, despre chemarea pionierilor, despre îndatoririle pionierilor, despre felul cum învață și se comportă. Fiecare este supus votului deschis, adică votului prin ridicare de mîini. Așa se procedează cu toți școlarii care urmează să fie primiți în organizația de pionieri.

Apoi, tovarășul instructor se adresează viitorilor pionieri. Tovarășul instructor le vorbește pe larg despre ce înseamnă a fi pionier, despre ce înseamnă a lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, despre cravata roșie, despre conținutul angajamentului solemn. Tovarășul instructor arată că pionierii trebuie să cunoască și să prețuiască marile realizări înfăptuite de oamenii muncii sub conducerea partidului, să cerceteze cu dragoste fiecare nouă construcție din orașul sau satul natal, să cunoască uzina sau gospodăria agricolă colectivă în care muncesc părinții săi, să ajute după puterile sale la înflorirea gospodăriei colective, s-o îndrăgească ca pe propria sa familie.

Adesea, participînd la întîlniri cu membri de partid, cu activiști de partid și de stat, pionierii își exprimă recunoștința față de P.M.R., pentru noile școli, pentru noile locuințe, pentru noile sate electrificate, își exprimă dorința de a ajuta, după puterile lor, munca organelor locale ale puterii de stat. Ei respectă și îndrăgesc organele de partid și de stat.

Organizația de pionieri luptă pentru a-i educa pe copii în spiritul dragostei fierbinți și al devotamentului nemărginit față de patria socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn. Organizația de pionieri este organizația politică de masă a școlarilor, în rîndurile ei copiii învață să prețuiască realizările puterii populare, să-și iubească patria și partidul, să-i urască pe dușmanii poporului. Sarcina principală a pionierilor este de a învăța și de a se comporta astfel încît să devină cetățeni de nădejde ai patriei socialiste, schimbul de mîine al constructorilor de azi.

După cele spuse de tovarășul instructor, președintele comandă: *„Detașament, în careu, adunarea!"*, iar apoi: *„Detașament, pentru aducerea drapelului unității, drepți!"* ACEASTA, PENTRU CA DEPUNEREA ANGAJAMENTULUI ȘI PRIMIREA CRAVATEI NU SE POATE FACE DECÎT SUB DRAPELUL UNITAȚII. Drapelul este adus de o gardă formată din trei pionieri care trebuie să fie cei mai buni din detașament. Garda, purtînd drapelul, se așază cu fața jumătate întoarsă spre interiorul careului (vezi schema nr. 2).

Pînă la aducerea drapelului, bate toba și sună goarna. După aducerea drapelului, instructorul detașamentului comandă: *„Pentru depunerea angajamentului și primirea cravatei roșii, sub drapelul unității, fiți gata!"* Atunci, viitorii pionieri, prin flanc cîte unul, în ordine, părăsesc flancul stîng al careului, fac un mic ocol trecînd prin fața președintelui detașamentului și a instructorului și se aliniază apoi în front, în fața drapelului, la circa doi pași distanță de acesta (cu fața spre drapel). Instructorul, la rîndul său, vine și se așază în fața școlarilor, avînd grijă să nu stea cu spatele spre drapel (vezi schema nr. 2).

Instructorul rostește angajamentul solemn cu întreg grupul de școlari, în felul următor:

— *Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne...*

Școlarii repetă în cor după instructor:

— *Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne...*

— *...mă angajez în fața tovarășilor mei...*

Școlarii repetă:

— *...mă angajez în fața tovarășilor mei...*

În acest fel este rostit întreg textul angajamentului. Apoi, școlarii predau, individual, angajamentul scris pe care îl au pregătit dinainte. În același timp cu depunerea angajamentului solemn, școlarul primește cravata pe ambele brațe ușor întinse înainte, și o pune la gît, printr-o mișcare înapoi a brațelor. Instructorul îi leagă cravata și îi prinde pe bluză insigna pionierească.

După ce noii pionieri au depus angajamentul și au primit cravata, instructorul li se adresează, pentru prima oară, cu chemarea: *„La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!"* Pentru prima oară, noii pionieri dau răspunsul la chemare: *„Sînt gata întotdeauna!"* Apoi, instructorul comandă către detașament: *„Pionieri, primiți în rîndurile voastre pe noii pionieri!"* În ordine, tot prin flanc cîte unul, noii pionieri revin în careu în locul de unde au plecat. De asemenea, instructorul revine la locul său (vezi schema nr. 3).

După ce noii pionieri au trecut în rîndurile detașamentului, președintele detașamentului, salutînd, anunță:

— *„Tovarășe instructor, adunarea a luat sfîrșit!"* Atunci instructorul rostește chemarea către întreg detașamentul: *„La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!"* Întreg detașamentul răspunde: *„Sînt gata întotdeauna!"* Președintele comandă apoi: *„Detașament, pentru ducerea drapelului unității și a steagului de detașament, drepți!"* Atît drapelul unității cît și steagul detașamentului, sînt duse deodată, în timp ce bate toba și sună goarna. Cu aceasta adunarea ia sfîrșit.

La unitate

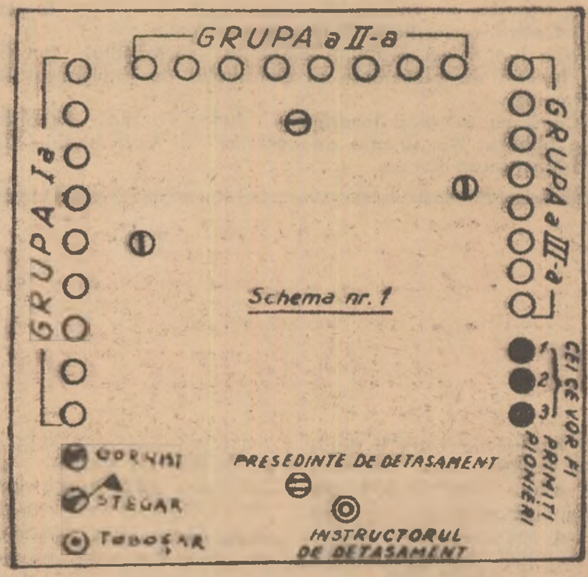
În două cazuri se primesc noi pionieri și în cadrul unității: a) în cazul în care unitatea, avînd un număr mic de pionieri (sub douăzeci) nu e împărțită în detașamente, ci direct în grupe, și b) atunci cînd primirea de noi pionieri coincide cu un eveniment important, așa cum este împlinirea a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, zilele de 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie etc.

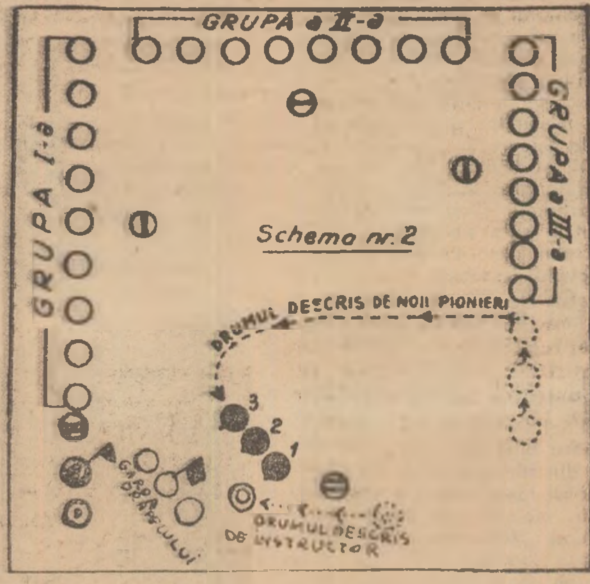
La primirea de noi pionieri pe unitate, ceremonialul este asemănător cu cel de la detașament, adaptîndu-se, bineînțeles, comenzile pentru ceremonialul pe unitate.

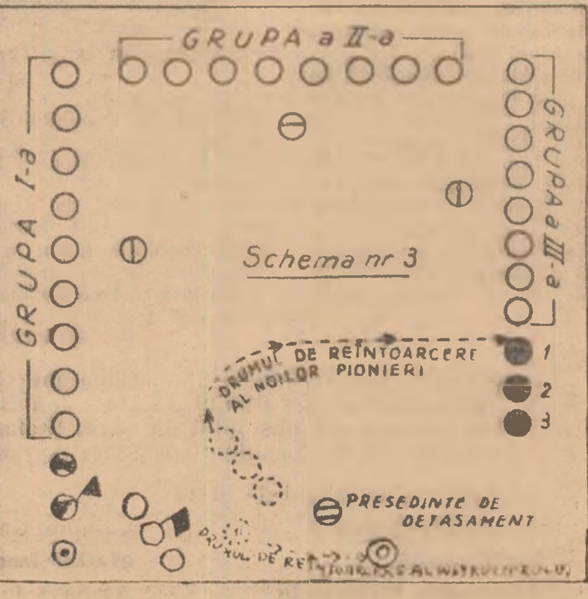
ÎN ADUNAREA DETAȘAMENTULUI SE RECOMANDA SA NU SE PRIMEASCA ÎNTR-O SINGURA ADUNARE MAI MULT DE 5 PIONIERI.

Adunarea de primire în rîndurile pionierilor, fie în cadrul detașamentului, fie în cadrul unității, este bine să se desfășoare la muzeele închinate luptei partidului, în fața unor monumente legate de lupta partidului.

Activele pionierești trebuie să acorde o grijă deosebită desfășurării adunărilor pentru primirea de noi pionieri, acesta fiind un eveniment deosebit în viața fiecărui școlar. Toate grupele, întreg detașamentul trebuie să ia parte atît la pregătirea școlarilor care vor deveni pionieri cît și la organizarea adunării în care aceștia vor primi cravata roșie. Pionierii vor prezenta cu acest prilej programe artistice, le vor oferi noilor pionieri flori, mici daruri.

Schema nr. 1: *În felul acesta se organizează careul de începere a adunării. Cei care urmează a fi primiți se află în flancul stîng al careului.* Schema nr. 2: *Careul pentru ceremonialul de depunere a angajamentului și de primire a cravatei. Se observă în plus drapelul unității și garda sa.*

Schema arată drumul pe care se deplasează noii pionieri și instructorul de detașament după ce a fost dată comanda: „Pentru depunerea angajamentului și primirea cravatei roșii, sub drapelul unității, fiți gata!". Locul părăsit de noii pionieri rămîne liber pînă la reîntoarcerea lor după ce-au depus angajamentele și au primit cravatele. Liniile punctate indică drumul străbătut de noii pionieri și de instructor.

Schema nr. 3: *După ce au depus angajamentele și au primit cravatele, noii pionieri, în urma comenzii date de instructor: „Pionieri, primiți în rîndurile voastre noii pionieri!" se reîntorc la locurile lor. De asemenea, instructorul revine la locul său. Liniile punctate indică drumul străbătut, la înapoiere, de noii pionieri și de instructor.*

IN CINSTEA MARII SARBATORI

(urmare din pag. 1-a)

Pregătirea viitorilor pionieri este o sarcină de răspundere pentru toți pionierii. Fiecare detașament, fiecare grupă trebuie să-și aducă contribuția la pregătirea școlarilor care vor face parte din promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia". Este bine ca la adunările pentru primirea noilor pionieri să invitați activiști de partid și de stat, muncitori și colectiviști fruntași, care să le vorbească noilor pionieri despre munca însuflețită a oamenilor muncii sub conducerea partidului, pentru înflorirea patriei.

Partidul este părintele înțelept și iubit al tuturor copiilor. Datorită lui, voi n-ați cunoscut viața grea din trecut. Voi sînteți de-o vîrstă cu republica, de-o vîrstă cu însăși fericirea patriei! În cinstea aniversării partidului, activele pionierești au o sarcină deosebit de frumoasă: aceea de a organiza acțiuni și activități pionierești dedicate glorioasei aniversări. Din corespondențele care ne sosesc trimise de nenumărate unități de pionieri am aflat că vă pregătiți cu toții pentru marea sărbătoare. Glasurile voastre se vor face limpede auzite în șezătorile pionierești de cîntece și versuri pe tema „Mulțumim din inimă partidului", în care vă veți arăta dragostea și recunoștința față de partidul nostru drag. Pe itinerariul fiecărei excursii pe care o veți organiza se vor afla cele mai îndrăgite locuri de pe meleagurile natale: o uzină recent construită sau o gospodărie agricolă colectivă, un S.M.T. sau un cvartal de blocuri nou ridicat, ori poate chiar toate la un loc! Depinde doar de un singur lucru: de durata excursiei. Pentru că în patria noastră la fiecare pas întîlnești realizări minunate care, cu un deceniu și jumătate în urmă, n-au existat...

De asemenea, activele pionierești trebuie să organizeze participarea cît mai largă a copiilor la Concursul cultural artistic și la Spartachiada pionierilor și școlarilor.

Pînă la 8 Mai 1961, se recomandă învățarea de către pionieri a unor poezii despre partid și a 3 cîntece revoluționare: „Să fii partidului oștean", „Părinte drag, partid iubit", „Porniți înainte, tovarăși".

Ca purtători ai cravatei roșii sînteți întotdeauna dornici să aflați noi amănunte despre lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului. Participînd la întîlnirile cu tovarăși activiști de partid, veți putea afla multe lucruri emoționante, de neuitat. Aceste întîlniri, ca de altfel și șezătorile, pot avea loc și în aer liber, în jurul focului de tabără. Doar a sosit primăvara... Însăși neuitata zi de 8 Mai 1921 cînd s-a creat Partidul Comunist din Romînia a fost în istoria poporului nostru ca o primăvară prielnică înnoirii vieții celor ce muncesc.

În această perioadă, activele pionierești trebuie să se ocupe ca adunările pionierești să aibă un bogat conținut educativ. „Perspectivele luminoase deschise patriei noastre de cel de al III-lea Congres al partidului", „Părinte drag, partid iubit", „Pionierii își îndeplinesc angajamentul solemn", „Să purtăm cu cinste cravata roșie", iată despre ce puteți discuta în aceste adunări. Firește, activele trebuie să aibă însă grijă ca fiecare unitate, detașament și grupă să-și desfășoare activitatea într-un chip armonios, evitîndu-se programarea prea multor acțiuni într-un timp scurt.

Amintirea eroicelor fapte din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului trăiește vie în inimile voastre. Îngrijirea muzeelor, caselor memoriale, plăcilor comemorative și a diferitelor locuri istorice legate de lupta partidului și a clasei muncitoare este încă o înfățișare a acestor înalte simțăminte. În zilele premergătoare marii sărbători, această activitate a voastră trebuie să ia o amploare deosebită, să se extindă.

O întrebare pe care și-o pune oricare copil este aceasta: cum pot contribui și eu la înflorirea patriei socialiste? Răspunsul este la fel de simplu și de firesc ca și întrebarea: în primul rînd învățînd bine. Partidul se mîndrește cu voi mai ales pentru faptul că străduindu-vă să obțineți numai note bune și foarte bune, vă pregătiți cu temeinicie să deveniți cetățeni de nădejde ai patriei, schimbul de mîine al constructorilor de azi. În cinstea aniversării partidului, străduiți-vă să obțineți numai note foarte bune. Alături de hărnicia dovedită la școală îi stă bine hărniciei pe care o arătați în activitățile de folos patriotic, cum sînt plantările de puieți, înfrumusețarea școlii, a străzii, a satului sau a orașului etc. Despre toate aceste succese ale voastre veți putea raporta cu mîndrie partidului. Ele vor fi consemnate și în albumele ștafetă care vor circula din unitate în unitate în fiecare raion.

Marea sărbătoare se apropie. S-o cinstim, copii, cu tot ceea ce avem mai bun în noi: cu devotamentul nostru față de partid, cu dragostea pentru patria socialistă, cu hărnicia și tinerețea noastră.

Cercul de artă plastică de la Casa pionierilor din Iași.

Foto: BARABOI ADRIAN, cl. a V-a, de la cercul de foto al Casei pionierilor din Iași

O șezătoare pionierească

MULȚUMIM DIN INIMĂ PARTIDULUI!

...Desigur, dragi copii, ați observat și voi că multe străzi își schimbă înfățișarea pe zi ce trece. S-a mai construit un magazin, o școală, un bloc sau un cinematograf. Și strada vă place mai mult. Sînteți bucuroși! În zilele în care trăim, toate acestea sînt lucruri firești. Trăim liberi, muncim cu dragoste, căci rodul muncii ne aparține, desăvîrșim construcția socialistă. Toate acestea se datoresc aceluia ce ne poartă neobosit de grijă, aceluia pe care-l iubim din toată inima: PARTIDUL. Pentru ca noi să trăim astăzi fericiți, partidul a luptat ani de-a rîndul. Comuniștii, fiii cei mai buni ai poporului au înfruntat, în anii ilegalității, închisorile, schingiuirile... Ei au luptat eroic — și nu puțini și-au jertfit viața — pentru ca dreapta cauză a clasei muncitoare să triumfe, pentru ca rodul muncii să fie al celor ce muncesc, pentru ca voi să vă bucurați de soare, de copilărie. Și au învins.

Știți voi, copii, cum trăiau în trecut muncitorii, cum lucrau? Acolo unde astăzi e fabrica „Înfrățirea" din Oradea, pe vremuri se afla o turnătorie, „Phoebus" și aparținea unui patron. Munca lucrătorilor de acolo era o caznă cumplită la care erau supuși de dimineață pînă seara. În sala de turnare, fumul și gazele îi orbeau, căldura îi înăbușea, iar uneltele învechite cu care lucrau, mai rău îi istovea.

Așa se lucra în trecut în toate fabricile patronilor. Datorită luptei partidului și muncii sale neobosite, toate acestea au luat sfîrșit. Astăzi și fabricile, și uzinele, și minele, și sondele, și pădurile sînt ale poporului. Altele sînt condițiile de muncă, altele sînt condițiile de viață: pe de o parte introducerea tehnicii înaintate, grija pentru securitatea muncii; pe de altă parte, ziua de lucru de 8 ore, construcții de blocuri muncitorești, odihnă în stațiuni balneo-climaterice, biblioteci, cluburi, fac ca viața muncitorilor să fie mai frumoasă.

...Copiii ascultă cu drag spusele invitatei lor — Aurelia Oros. Cîtă deosebire între trecut și astăzi... Moca Monica se gîndește la tabăra însorită de la Stîna din Vale, unde și-a petrecut minunatele zile ale vacanței, Butoi Aurel se gîndește la noii locatari care s-au mutat de curînd în blocurile de pe strada Decebal...

Cine sînt oare pionierii aceștia care ascultă atît de atenți cele povestite? Sînt pionierii clasei a VI-a D de la Școala medie nr. 1 din Oradea. Dar tovarășa care le vorbește? E prietena lor veche, Aurelia Oros, muncitoare fruntașă la fabrica de confecții „Vasile Roaită" din oraș.

Pionierii au ținut neapărat s-o invite pe tovarășa Oros la șezătoarea pe care au închinat-o celei de a 40-a aniversări a partidului.

Privesc prin clasă. Flori multe. Perdelușele de la geamuri strălucesc de curățenie. Pionierii sînt în haine de sărbătoare. Totul este pregătit ca pentru o sărbătoare dragă. Mulți dintre ei le-au spus despre această șezătoare și părinților. Așa se face că în sală au venit și părinți

Copiii au pregătit un minunat program artistic. Volovici Sandu și Matei Vasile și-au adus acordeoanele. Vor acompania pe Ana, Monica și Gheorghe care vor cînta împreună cîntecul „Părinte drag, partid iubit". Butoi Aurel, Jecu Gheorghe și Lindenfeld Valeria au pregătit o revistă vorbită despre realizările cu care se mîndrește întreaga regiune. În revista vorbită ei au ținut să amintească despre noua școală medie din Criș, despre cele două școli de 7 ani care au fost date în folosință de curînd la Oradea, despre școala nouă din Remetea.

„Sătenii din Sepreuș vizionează acum filmele în noua sală a căminului cultural", spune Valeria. „La Marghita s-a construit o casă raională de cultură", spune altcineva. „Pentru muncitorii de la „Interindustrial" s-a construit un nou club, completează Gheorghe. În cartierul Velența copiii oamenilor muncii au primit un nou cămin de zi".

...„Mulțumim din inimă partidului", izbucnesc din piepturile copiilor cuvintele calde ale cîntecului pe care îl cunoaște fiecare pionier.

Schönbrum spune o poezie închinată partidului. Plop Costel, Moca Monica și Jecu Gheorghe cîntă împreună „Vor răsuna cîntările-ți măiastre". Cu glas emoționant, Ursulescu Valeriu recită versurile poeziei „Partidul" de Mihai Beniuc. Gîndurile poetului sînt și gîndurile lor. Dragostea și recunoștința pe care poetul le-a pus în aceste versuri sînt și dragostea și recunoștința lor față de părintele nostru iubit, partidul

E. ROȘCA

Ce vom face în vacanță?

Școala de 7 ani nr. 1 din Aleșd. E ultima zi din trimestrul II. De mîine e vacanță! Copiii se bucură mult. Cîntecul și voia bună îi vor însoți în aceste zile însorite de primăvară pretutindeni.

Proiecte de vacanță și-au făcut multe. Viitorii purtători ai distincțiilor pionierești, de pildă, au hotărît ca în această vacanță să-și mai îndeplinească cîteva din condițiile necesare în vederea obținerii steluței roșii.

Iată o mică discuție dintre pionierii clasei a VII-a A:

— Atunci, ne-am înțeles! Toate uneltele le vom strînge la Aurel acasă.

— Eu voi aduce și o pereche de foarfeci pentru tăiatul crengilor uscate, promite Renes Livia.

Ați ghicit despre ce este vorba? Pionierii au hotărît ca, într-una din zile, să meargă în livada casei pionierilor unde să curețe pomii de crengile uscate.

Micii naturaliști din întreaga școală se pregătesc pentru o expediție de mult timp așteptată... la Grădina Botanică din Cluj!

Pionierii din clasa a VI-a A se pregătesc să facă o vizită muncitorilor de la întreprinderea „Refractara" din Aștileu, iar cei dintr-a VI-a B, celor de la fabrica de sticlă de la Pădurea Neagră.

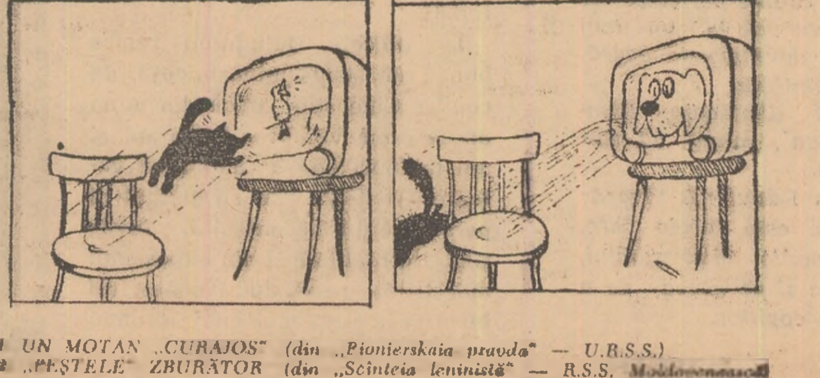
Lîngă fereastră, stau de vorbă Gavriliu Marian și Gros Elisabeta. Ce se discută oare de e Marian atît de atent? Marian a rugat-o pe colega lui să-i explice cum se... calcă bluza și pantalonii, lucru pe care Elisabeta i-l explică cu lux de amănunte. Dacă Marian va proceda întocmai cum i se explică, pînă la întoarcerea din vacanță precis va învăța să calce!

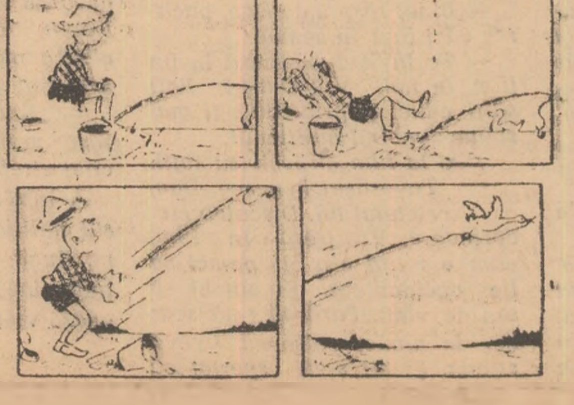
★

Acestea sînt doar cîteva aspecte din ceea ce vor face în vacanță pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Aleșd, regiunea Crișana, în vederea obținerii distincțiilor pionierești. Pînă la sfîrșitul vacanței, tovarășa instructoare va avea prilejul să treacă în multe rubrici din carnetul pionierului cuvîntul „îndeplinit".

CATALINA POP

UMOR

1 UN MOTAN „CURAJOS" (din „Pionierskaia pravda" — U.R.S.S.)
2 „PEȘTELE" ZBURĂTOR (din „Scînteia leninistă" — R.S.S. Moldovenească)

Un neînfricat luptător comunist

La Muzeul de istorie a partidului, într-o vitrină, se află o șapcă veche, pe care se mai zărește încă o urmă de sînge: urma lăsată de sîngele unui scump și neuitat tovarăș — Petre Gheorghe.

Cînd s-a născut Petre Gheorghe, în anul 1907, întinsul patriei noastre era udat cu sîngele celor 11.000 de țărani uciși pentru că se ridicaseră împotriva robiei, pentru că cereau dreptul la hrană și la viață pentru copiii lor.

Părinții lui Petre Gheorghe erau muncitori săraci. Și pentru copiii muncitorilor săraci școala, învățătura, erau un vis greu de realizat. De aceea la vîrsta de 10 ani, Petre Gheorghe era nevoit să vîndă ziare pentru ca din banii cîștigați să-și ajute familia și să poată în felul acesta să meargă la școală.

Invăța noaptea pînă tîrziu, iar ziua vindea ziare... Cu mare greutate a reușit să absolve patru clase de liceu.

Petre Gheorghe a simțit de tînăr și din plin exploatarea. Curînd, cu ajutorul muncitorilor conștienți, al comuniștilor cu care a intrat în legătură și în urma participării lui la cercurile de studiere a marxismului, el a putut să cunoască și felul cum burghezia și moșierimea îi jefuiau pe muncitori și pe țărani. Și Petre Gheorghe a devenit un dîrz și conștient luptător pentru eliberarea poporului de sub jugul burghezo-moșierimii. Datorită luptei sale plină de abnegație, a fost primit în rîndurile uteciștilor, iar mai tîrziu în rîndurile Partidului Comunist Romîn. Infruntînd cumplita prigoană dezlănțuită de aparatul polițienesc, de jandarmerie și de Siguranță, a îndeplinit rînd pe rînd, sarcinile de mare răspundere pe care partidul i le-a încredințat. Călit în lupte, a dovedit de multe ori că știe să scape de pînda diverșilor agenți și polițiști și mai cu seamă că știe să descopere agenții strecurați în rîndurile organizațiilor uteciste sau de partid. Odată, unul dintre agenți se strecurase în U.T.C. Făcînd paradă de „devotamentul" său față de organizație, a atras atenția mereu trează a lui Petre Gheorghe care l-a pus la încercare: să ducă în cea mai mare taină, o valiză cu documente la o adresă. I s-a dat adresa și i s-a spus să nu vorbească despre această misiune cu nimeni! Agentul atît a așteptat. Convins că va pune mîna pe documente fără a se demasca, el a anunțat Siguranța despre misiunea lui.

La ora stabilită agentul se afla cu valiza la adresa indicată. Și, bineînțeles că nu s-a mirat de loc cînd a văzut că la casa respectivă îl înconjoară mai mulți agenți și polițiști și îl... „arestează". Doar chiar el anunțase poliția. Mirarea i-a fost mare însă cînd a văzut că în valiză în loc de documente se aflau... zdrențe! Iar la adresa indicată nu locuia un comunist, ci un burghez oarecare. In acest fel, agentul a fost demascat.

Petre Gheorghe a fost un luptător curajos și de îndată ce primea o însărcinare din partea partidului își căuta cele mai sigure mijloace pentru realizare, iar cînd se simțea nevoia înfrunta pericolul direct.

In 1942, Petre Gheorghe este arestat și supus timp de 20 de zile la cele mai crunte schingiuiri născocite de creierele înveninate ale „specialiștilor" de la Siguranță. Dar Petre Gheorghe n-a dat nici un fel de informații. A fost apoi predat Gestapoului care l-a torturat și schingiuit încă 32 de zile. Zadarnic! Nici Siguranța, nici Gestapoul n-au reușit să născocească tortura care să-l înfrîngă pe Petre Gheorghe. După 52 de zile i se înscenează o judecată, este condamnat la moarte și executat. Aceasta s-a întîmplat în zilele cînd Armata Sovietică a obținut istorica victorie de la Stalingrad.

In fața plutonului de execuție, ultimele lui cuvinte au fost rostite spre slava partidului și a patriei pentru care a luptat și s-a jertfit...

La Muzeul de istorie a partidului, sub un cristal, se află șapca veche, cu pete ruginii de sînge, șapcă pe care a purtat-o acest fiu al poporului, Petre Gheorghe, pînă în clipa execuției. O mărturie despre un trecut cumplit în care neînfricatul comunist s-a jertfit pentru ca noi să trăim azi o viață liberă și fericită.

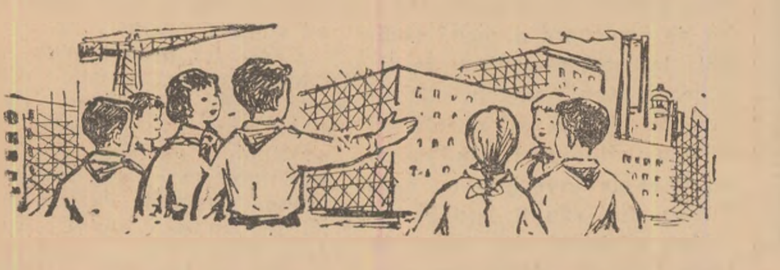
Excursie în orașul Bîrlad

Cine nu cunoaște frumosul oraș Bîrlad, cu minunatele lui obiective industriale și culturale construite în anii puterii populare!? De pildă, Fabrica de rulmenți... Rulmenții fabricați aici se folosesc la mașini, biciclete, motociclete și sînt exportați și peste hotare. Muncitorii au condiții minunate de viață, ei lucrează cu multă dragoste, se străduiesc să dea produse cît mai multe și de bună calitate. Ți-e mai mare dragul să privești noile blocuri frumos construite în care locuiesc muncitorii de la Fabrica de rulmenți.

Mai departe poți privi grupurile de clădiri înalte ale complexului școlar, cu clase spațioase, laboratoare dotate cu tot felul de aparate și cu o frumoasă sală de gimnastică. Teatrul de stat „Victor Ion Popa" cu frumoasa lui grădină împodobită cu alei de flori. Toate acestea sînt numai cîteva lucruri pe care pionierii de la Casa pionierilor din Huși doreau să le viziteze în excursia pe care au organizat-o nu de mult în orașul Bîrlad.

Toate acestea sînt realizări ale poporului nostru, sub conducerea partidului nostru drag.

DABIJA NICOLAE
Casa pionierilor, Huși

Pictorul gospodăriei...

La gazeta de perete a gospodăriei colective din Plopu, regiunea Galați, mi-a atras atenția un peisaj de cîmp executat cu măiestrie în acuarelă. Mai erau acolo și alte desene: o scenă de muncă pe cîmp, alta la cules de struguri, la pășune cu oile... Dar peisajul se distingea cu deosebire prin armonia și mai ales prin frăgezimea și puritatea culorilor.

— A trecut pe la dumneavoastră vreun pictor sau...

— Nu! Avem „pictorul" nostru, mi-a răspuns un colectivist cu o umbră glumeață în glas.

La dorința mea de a-l cunoaște, mi s-a spus să merg la școală și să-l caut acolo pe un anume George Pătru.

În drum spre școală, mă gîndeam că talentatul pictor din Plopu trebuie să fie vreun învățător sau profesor.

Am intrat în clădirea școlii. În cancelarie era animație. Profesorii se aflau în pauza de zece. Am rugat o profesoară în vîrstă să-l cheme pe George Pătru. Așa m-am trezit peste cîteva minute în față cu un băiețel cam de vreo 14 ani, cu ochii mari și fața luminoasă.

Era elevul George Pătru din clasa a VII-a a Școlii elementare din comuna Plopu.

— Și ești pictor? l-am întrebat mirată.

— Încă nu. Dar vreau să fiu!...

Pătru George mi-a prezentat o parte din „operele" sale. Caiete în care elevul ilustrase liber povestirile citite sau auzite: scene din viața elevilor sau din viața satului; munca patriotică la construcția noilor săli de clasă, sau scene de muncă de pe ogoarele gospodăriei colective, peisaje din locurile natale. Pătru George este și pictorul școlii. Pe pereții claselor am văzut portrete ale clasicilor literaturii noastre: Eminescu, Creangă, Caragiale sau ale unor oameni de știință, executate de el în creion sau peniță.

Lucrările trădau o mînă sigură, un ochi atent, fin, sensibil. Aproape că nu-ți venea să crezi că aceste lucrări sînt ale unui copil.

Stăteam de vorbă cu elevul care-mi arăta primele sale încercări. Pătru mi-a destăinuit că e hotărît să urmeze școala medie și apoi Institutul de Arte Plastice. Nu ar fi nici primul și nici ultimul caz cînd în anii noștri, fiul unui simplu colectivist va urca drumul spre tainele științei, ale artei. Nenumărate sînt drumurile vieții noastre noi, deschise de partid, și toate, toate sînt deschise adolescenților ca Pătru. Fie ei fii de muncitori sau de colectiviști.

La plecare, luîndu-mi rămas bun, i-am strîns mîna micuță, de copil. Cine știe dacă din mîna aceasta nu vor ieși peste ani și ani tablouri de o autentică valoare artistică. Cu străduință și perseverență necontenită, învățînd din realitate și din experiența maeștrilor penelului, poate trăi bucuria acestui moment: drumul spre el îi este larg deschis!

STELA NEAGU

Tovarășul milițian

Un fluierat scurt, un semn energic, și mașinile, tramvaiele, oamenii s-au oprit în loc. Ce s-o fi întîmplat? Tovarășul milițian mai face un semn și o mașină, nestingherită, trece mai departe. Pe ea stă scris: „Atențiune, copii!" La fereastra mașinii apar, vesele, fețele copiilor. „Bună dimineața, nene milițian", spun ei în trecere. „Nenea milițianu" le zîmbește, în timp ce se întoarce și dă voie celorlalte mașini, tramvaielor, să-și continue drumul...

Pe tovarășul milițian Gheorghe Popescu, copiii din cartier îl cunosc bine. De mult timp ei s-au obișnuit ca dimineața, cînd trec la cămin, la grădiniță sau la școală, să-l vadă în mijlocul străzii, atent, dirijînd circulația. Ba, în unele zile, atunci cînd, grupuri-grupuri, copiii ies de la ore, pe tovarășul Popescu îl poți găsi nu departe de clădirea școlii, chiar la locul pe unde ei trebuie să traverseze. Copiii s-au învățat să-i asculte sfaturile. Pînă și Dănuț...

Dănuț este în clasa a V-a. Nu-i băiat rău dar e așa de grăbit întotdeauna, are atît de multe „treburi", că-i greu să stai cu el de vorbă, pe îndelete. Dimineața, ca să ajungă la timp la școală, merge aproape în fugă. Și-l necăjește tare mult... stopul. Se uită cu mirare și la tovarășul milițian care poate sta atît de calm. Ba, într-o dimineață, cînd acesta a întors capul, Dănuț a țîșnit de pe trotuar și a trecut prin fața mașinilor care și-au încetinit mersul. „Nu m-a văzut" și-a zis el mulțumit. La prînz însă, cînd a ieșit de la școală, și cînd nu mai era „chiar atît de grăbit" cum spune el însuși, a stat, ca de multe alte ori, să privească cum sutele de mașini, oamenii, ascultă de indicațiile semaforului, ale tovarășului milițian.

— Cum a fost azi la școală, Dane? îl întreabă tovarășul Popescu.

— Bine, răspunde Dan, bucuros că-i luat în seamă.

— Te invit după-masă la un film, la noi. Vii, Dane? Poți să-ți aduci și prietenii, îi mai spune zîmbind milițianul.

De la film au ieșit cu toții. Tovarășul Popescu, Dan, prietenii lui. Discutau cu aprindere. Văzuseră în film, cum o fetiță era cît pe-aci să fie accidentată. Și numai ea era de vină. Fără să țină seama de nimic, voise să treacă strada. Și cît s-au speriat cu toții văzînd cum de după colț venea o motocicletă. „Și Dan era s-o pățească azi dimineață la fel", le spuse copiilor tovarășul milițian. „M-ați văzut?" se miră Dan. Sigur, n-ai observat că am oprit mașinile din viteză? Iar la film te-am adus să vezi ce s-ar fi întîmplat dacă nu eram eu acolo..."

E dimineață. La Podul Mihai Vodă circulația este intensă. Mașini, camioane, motociclete, biciclete, muncitori care se duc la serviciu, copii care se îndreaptă spre școală... Deși aproape nemișcat, mînuind indicatorul colorat, tovarășul milițian Gheorghe Popescu face ca totul să decurgă în ordine perfectă. Iar Dănuț, care de la un timp pleacă mai devreme de acasă, așteaptă răbdător.

— „Bună dimineața, tovarășe milițian", salută el trecînd strada.

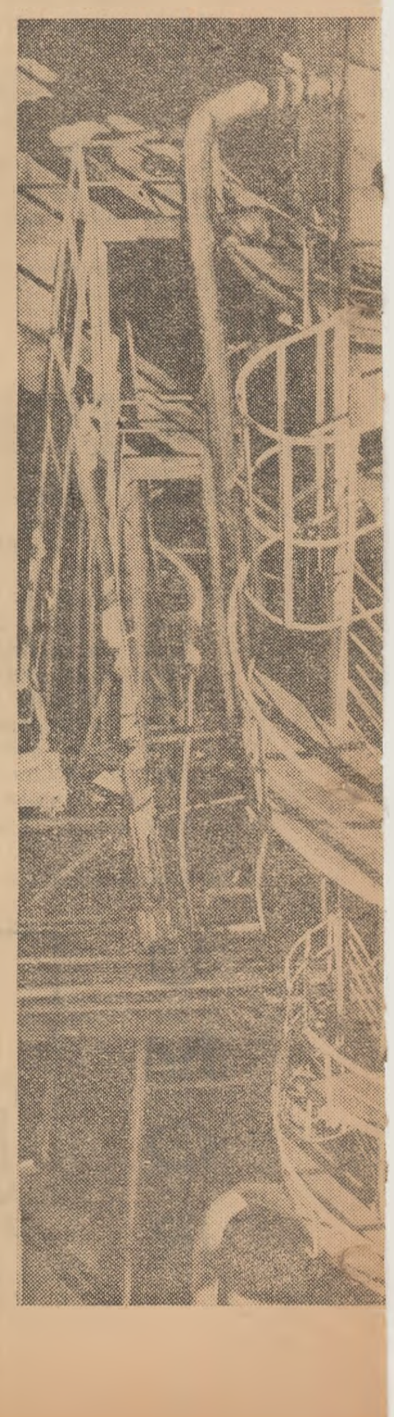
A înțeles Dănuț, că tovarășul milițian este acela care, pe lîngă multe alte sarcini, îndeplinește și pe aceea de a apăra viața copiilor.

E. TOFAN

Din noul peisaj industrial

Noul oraș de pe Trotuș Onești, este cunoscut în întreaga țară prin marile construcții industriale care s-au înălțat aci în anii puterii populare. Adevărată cetate a industriei noastre chimice, Oneștiul produce, în instalațiile fabricilor moderne de aci, cauciuc sintetic, mase plastice, sodă, benzină, uleiuri minerale și produse necesare economiei noastre socialiste.

Fotografia de față înfățișează un aspect de la Rafinăria nr. 10 din Onești.

metamorfoza LEMNULUI

Ca niște fulgere iuți, albastre, cele douăsprezece fierăstraie verticale ale gaterului, zuruind năvalnic, mușcă cu iuțeală din pieptul trunchiului de copac. Cîteva minute și molidul e prefăcut în felii late de scîndură albă, cu miros proaspăt de rășină.

— Dă-i și acestuia drumul! strigă gateristul-șef, comunistul Andrei Chiraly. E un om cît bradul, cu o față blajină. Dă-i drumul, repetă încleștînd și mai tare palmele pe regulatorul fierăstraielor.

Alexandru Truță, ajutorul său, și alți doi gateriști, înfig țapinele în carnea bușteanului și, așezîndu-l bine pe căruciorul scund pe șenile, îl împing puternic în gura fierăstraielor care-l înșfacă lacome.

Ascultînd de voința gateristului-șef, fierăstraiele lucioase ca lama briciului, scînteind ciudat în lumină, sfîșie lemnul la distanțe egale, în linii drepte. Și bușteanul mătăhălos, de 500 de kg, se supune fără clintire...

Ochii utemistului Alexandru Truță împrumută parcă, cu fiecare clipă, din oțelirea privirilor lui Andrei Chiraly. Zîmbește: „Nu-i șagă cu baci Chiraly. Să fie el lemnul cît muntele și tot îl fărîmă în cherestea netedă ca sticla, de cea mai bună calitate!"

Calitatea este, într-adevăr, în centrul atenției tuturor harnicilor muncitori forestieri de la Complexul pentru industrializarea lemnului de la Reghin; fie că e vorba de cheresteaua pe care o trimit șantierelor, fie de lemnul destinat subansamblelor pentru combine, (partea lemnoasă) ce se lucrează tot în acest combinat. Dar mai ales, de calitate se ține seama în toate secțiile de aci. Bunăoară...

★

— O să cînte frumos, nu-i așa? se entuziasmează Ana Pușcaș, strîngînd vioara cu gingășie în palme, ca pe un copil.

Nou-nouță, lăcuită în culoare galben-vișinie, vioara arată ca o bijuterie. Dar tînăra comunistă Maria Luca, vecina de lucru a Anei, nu se oprește numai la aspectul exterior care, se înțelege, nu trebuie neglijat. Ea cercetează cu atenție modulațiile interiorului cutiei cu linii armonioase, construită migălos din lemn cu rezonanță.

— Da, o să cînte frumos, îi răspunde Maria Luca tovarășei sale. Ai lucrat bine.

Să transformi bucata de lemn în vioară, să-i stabilești cu exactitate zonele acustice, să faci lemnul... să cînte, nu-i lucru ușor. O mică neatenție, cîțiva milimetri săpați cu dalta liliputană mai în adîncul lemnului, și glasul viorii devine răgușit...

Dar comuniștii Maria Luca, Roman Bocangiuc, Vasile Buciu, utemistele Ana Pușcaș, Aneta Horvath și ceilalți constructori de instrumente muzicale de la Reghin, lucrează cu cea mai mare grijă; în fața oamenilor muncii, la cluburile de uzină, în sălile de concert, viorile făurite de ei să cînte frumos. Așa cum vrea și utemista Ana Pușcaș.

★

Pe un caiac simplu, gata să ia drumul apelor, un mic desen: doi pescăruși cu aripile întinse și o barcă cu pînzele umflate de vînt. Dedesubt, cu litere albastre — CL-Reghin.

— Marca fabricii, explică însuflețit comunistul Vasile Varga, șeful secției ambarcațiuni pescărești, sportive și de cercetări hidrologice.

Marca fabricii!... Aceeași mîndrie am citit-o în privirile tuturor meșterilor de aci, care știu să prefacă cu îndemînare trunchiul copacilor în cherestea pentru construcții și pentru ambarcațiuni felurite, în viori elegante și în subansambluri trainice de combine. Mîndrie pentru marca fabricii, hotărîrea ca în cinstea aniversării partidului să dea produse de cea mai bună calitate.

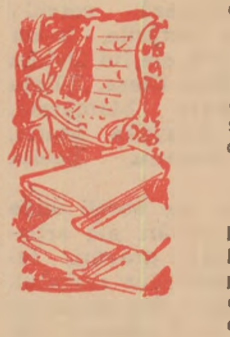

AL. DINU IFRIM

În cinstea aniversării partidului

Marea sărbătoare care se apropie — 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia — este întîmpinată de către oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării cu succese deosebite în muncă, cu eforturi sporite de a da numai produse de cea mai bună calitate. Așa, de pildă, la întreprinderea minieră Bocșa, regiunea Banat, toți muncitorii din abataje au pornit întrecerea pentru extragerea minereului de fier de calitate superioară. Brigada condusă de minerul Ion Dobrescu de la Ocna de Fier a lansat o chemare privind îmbunătățirea calității minereului. Toate echipele și brigăzile au primit cu entuziasm această chemare.

★

La fabrica textilă „Dacia" din București, nu de mult, muncitorii s-au sfătuit și au făcut propuneri concrete pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor. „Vom da peste sarcinile planificate — au hotărît muncitorii — 35.000 kg fire bumbac, 50.000 m.p. țesături bumbac și 25.000 m.p. țesături electroplușate. Iar pentru îmbunătățirea calității firelor și țesăturilor, vom aplica procedee tehnologice noi.

Pentru prestigiul „mărcii fabricii" ne vom strădui să dăm numai produse de calitate superioară". Însuflețiți, muncitorii fabricii au și pornit la îndeplinirea acestor angajamente.

★

Muncitorii tuturor fabricilor de zahăr din țară au pornit în întrecere pentru rezultate cît mai bune în muncă. La Fabrica de zahăr din Roman, de pildă, muncitorii au și trecut la realizarea sarcinilor de plan și a celor 6.000 tone de zahăr, pe care s-au angajat să-l dea peste plan. Ei au hotărît să dea zahăr de cea mai bună calitate prin îmbunătățirea granulației și a culorii. Și hotărîrile prind viață...

★

Colectiviștii din comuna Șona din Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, vor să execute toate lucrările la timp și în bune condițiuni, pentru ca în felul acesta, să obțină producții mai mari decît cele planificate. Colectiviștii din Șona s-au angajat să vîndă statului peste 66 tone cereale, 78 tone legume, 20 tone cartofi. Toate de cea mai bună calitate!

Tineretul lumii sprijină ideea Forumului

La 25 iulie, în Capitala Uniunii Sovietice se va deschide Forumul Mondial al Tineretului, unul dintre cele mai importante evenimente din viața tineretului lumii.

La Moscova au și început primele manifestări închinate Forumului. Astfel, în urmă cu cîteva zile, studenții sovietici și străini care studiază la institutele de învățămînt moscovite s-au întîlnit cu membrii secretariatului permanent al Forumului.

Reprezentantul Guineei în secretariatul permanent al Forumului a declarat că inițiativa organizațiilor sovietice de tineret — ideea convocării Forumului — este sprijinită de tineretul din numeroase țări ale lumii.

Vladislav Șevcenko — reprezentantul tineretului sovietic în secretariatul Forumului — a declarat la întîlnirea cu studenții moscoviți că participanții la Forum vor face excursii în diferite regiuni ale U.R.S.S. pentru a putea cunoaște mai îndeaproape viața tinerilor sovietici.

Boutaleb — reprezentantul tineretului marocan — a făcut apoi participanților la întîlnire o scurtă prezentare a programului Forumului. El a declarat că în primele trei zile vor avea loc ședințe plenare ale delegațiilor în care se vor discuta probleme care-i interesează pe tinerii din lumea întreagă; coexistența pașnică, dezarmarea, lupta împotriva colonialismului, drepturile tineretului, progresul științific și tehnic.

La Forum vor participa reprezentanți ai opiniei publice, oameni de artă și știință din diferite țări ale lumii.

Recent „Komsomolskaia pravda" a publicat declarații făcute de reprezentanți ai organizațiilor de tineret din diferite țări ale lumii. În declarațiile lor, S. A. Benoit (Togo), Akio Takebe (Japonia), J. M. Bauman (S.U.A.) și alții au sprijinit cu căldură convocarea Forumului.

Forumul Mondial al Tineretului, care se va deschide la 25 iulie la Moscova, va constitui un nou prilej de afirmare a ideilor de pace ale tineretului.

Micul lustragiu

E îmbrăcat într-o haină subțire și lungă, prea lungă pentru el, din care i se zăresc doar picioarele goale. Pășește mărunt și des, sărind din cînd în cînd de pe o piatră pe alta, pe drumul ce coboară din cartierul arab spre orașul european.

Pe păru-i buclat, de un negru sclipitor, poartă mîndru, într-o parte, un fes alb, rivalizînd cu albul moscheii. Ochii săi oglindesc speranța începerii unei zile norocoase sub cerul mereu albastru, spre care se înalță parfumul îmbătător al arborilor în floare. Cu mîna dreaptă ține o lădiță confecționată din scînduri de la lăzile de portocale. În lădiță sînt perii cu păr subțire. Dedesubt se observă cîteva cîrpe multicolore. Într-un colț, două cutii colorate, cu cremă de ghete roșie și neagră.

Acesta este Ali, micul lustragiu...

Merge cufundat în visurile sale de copil, luat deja de vîltoarea vieții. Deodată, sare în lături din drum: în față — o mașină din care iese țeava unei mitraliere! Ochii săi frumoși se întunecă. Apoi capătă strălucirea dură a metalului...

Ali nu mai are tată. Într-o bună zi, pe meleagurile țării lui s-a arătat... „Franța". Dar nu Franța despre care îi vorbise tatăl. Nu putea fi aceea Franța... L-au ridicat soldații pe tata. Și de atunci, nu l-a mai văzut.

Mașina morții se depărtează cu un zgomot asurzitor, învăluită într-un nor de praf.

Ali își reia drumul; astăzi îl așteaptă muncă multă. Un salut către prieteni, și Ali se instalează cu lădița între genunchi, în fața cafenelei „Paris". Aici, în plin soare, lustruiește, pînă la căderea nopții, bocancii soldaților și pantofii din piele fină ai fiilor colonialiștilor. Pentru Djamila și mama care e bolnavă. Djamila e sora lui mai mică. O fetiță drăgălașe de patru ani. El are șapte. O iubește mult. Seara o ia în brațe și-i povestește istorioare venite dinspre munți. Ea îl ascultă atentă și apoi adoarme liniștită...

Lustruiește, lustruiește, lustruiește neobosit bocanci și pantofi, încovoiat, făcînd să valseze periile, bătînd un ritm îndrăcit de tambur pe lădiță— semnalul lucrului terminat. Mici monede galbene și albe cad în cutia lui. Încă o monedă pentru Djamila...

Pe stradă, aproape de el, soldații coboară cîțiva oameni dintr-un camion. Îi duc spre închisoare. Ochii lui Ali se tulbură. Mii de imagini se perindă în fața lui. Țăcănitul depărtat al unei mitraliere, zgomotul surd al gloanțelor ricoșînd de stînci, detunătura unei mortiere, vocea tatălui său arătîndu-i în noapte muntele...

Își revăzu tatăl tîrît de soldați. Din ziua aceea a devenit el lustragiu. Lacrimi mari i se rostogolesc pe față, căzînd pe pămînt, unde dispar ca prin minune. Un nou client se apropie. Încă o monedă pentru Djamila... Și Ali își șterge ochii cu mîneca, mușcîndu-și buza pînă la sînge...

(Din „L'avangarde", revista tineretului comunist din Franța).

Pionierii orașului miner

Lupeni 1961. Impresiile încep în acest oraș o dată cu ivirea zorilor. Și chiar înaintea lor. De aici, de pe una din colinele care înconjoară orașul, vezi cum casele minerilor încep să se trezească una cîte una. Parcă se salută, se cheamă. Zăpada mai acoperă acolo, sus, vîrfurile strălucitoare ale munților. Dar aici, unde stau acum — în dreptul puțului dinspre sud — soarele strălucește puternic. Pare că întreaga atmosferă se colorează. Minerii se îndreaptă spre mină. A început o nouă zi de muncă! E o zi frumoasă, optimistă, rodnică, așa cum, datorită înfăptuirilor realizate de oamenii muncii sub conducerea partidului, sînt toate zilele în Valea Jiului.

Și pentru copii, o dată cu dimineața, începe o nouă zi de preocupări... Să vedem care sînt acestea.

ȘCOALA

Cîrjan Lazăr, președintele unității de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1, s-a întristat cînd a văzut că Măhălean Vasile, colegul lui, nu reușește să ia la unele materii mai mult de 3 sau 4. S-au hotărît să învețe un timp împreună, și Măhălean a reușit să ia note mult mai bune. Iar Ivancu Marius, președintele detașamentului clasei a VII-a B, l-a ajutat la învățătură pe Cazan Andrei, care are acum note frumoase, spre deosebire de cele din primul trimestru.

De ce îi interesează învățătura pe acești copii, de ce doresc atît de mult să obțină rezultate cît mai bune? Răspunsul ni l-au dat chiar ei: deoarece vor să se pregătească cum se cuvine pentru a deveni muncitori harnici, oameni instruiți, cetățeni de nădejde ai patriei socialiste.

În clasa a VII-a B sînt copii buni, care se străduie să învețe bine pentru a-și putea însuși cum se cuvine viitoarea meserie. Cătineanu Iacob, Dobroiu Gheorghe, Rusu Gheorghe, Cazan Andrei, Ularu Ion, Stanc Constantin, după terminarea celor șapte clase, vor merge la școli profesionale unde se vor pregăti să devină electrotehnicieni sau mecanici de mină.

Pionierii clasei a VI-a C au hotărît să cunoască cît mai bine trecutul de luptă și prezentul luminos al orașului în care s-au născut. Pentru aceasta, au stat de vorbă cu mineri mai în vîrstă, au mers împreună în curtea minei, în fața uzinei electrice... Cu emoție, au ascultat povestindu-se de jertfa minerilor care au căzut luptînd pentru drepturile lor, în dimineața zilei de 6 august 1929. Ei au luptat pentru o viață mai bună, pentru viața care a început a se împlini astăzi. Apoi au vizitat secția „Preparație" a minei, Filatura din Lupeni și termocentrala de la Paroșeni, construcțiile de locuințe. Pretutindeni, pionierii s-au întîlnit cu viața nouă, cu tehnica avansată, cu munca plină de pasiune. În fața acestor realizări minunate, Brazi Ana, care are cam multe note slabe, s-a

rușinat, s-a făcut mică de tot și s-a gîndit: „Eu pe ce drum merg, cum voi păși în viață?"

Răspunsul e simplu: învățînd cît mai bine, Ana!

SUS PE DEAL

...chiar față în față cu mina, se află Casa pionierilor. La cercurile Casei pionierilor (naturale-geografie, mîini îndemînatice, fizică, radiofonie, povești, literatură, desen — artă decorativă și ansamblu coral), vin peste 600 de pionieri.

Studiind germinația, lucrînd cu minuțiozitate harta Africii cu statele independente, macheta termocentralei de la Paroșeni, o locomotivă de mină în miniatură, ascultînd, vrăjiți, poeziile lui Eminescu și Pușkin, colindînd prin lumea basmelor lui Creangă, pictînd sau desenînd, pionierii din Lupeni petrec aici clipele minunate ale unei copilării însorite.

DANSUL

În lumina soarelui de asfințit, ne îndreptăm către Clubul minerilor. La etaj, dintr-una din săli, se aud acordurile ritmice ale unui vals. Din cînd în cînd, vocea profesorului intervine. Deschid ușa. Priveliștea este impresionantă! aliniați lîngă bară, copiii mitei și mai mari, în costume negre de balet, lucrează exerciții la bară.

Margareta, fiica minerului Nemeș, Mariana, fiica lui Geogean, electrician la mină, și mulți, foarte mulți copii de mineri, fac balet. Îi privesc. Le privesc mîinile, umerii, ochii. Mai ales ochii. Ce luminoși și senini sînt!

COPII ȘI... VÎRSTNICI

La început, mă gîndisem să scriu numai despre copii. Dar să vedeți ce s-a întîmplat: m-am dus la cercul de artă plastică al clubului și am aflat despre cei peste 30 de pionieri care frecventează cercul; le-am văzut lucrările, le-am apreciat pe cele ale lui Ovidiu Gherghina, Baci Clara, Băloiu Ioan, Szatmary Margareta, Radu Ioan, Bogynka Maria, Pechianu Dumitru, Bobița Ioan...

M-am uitat pe pereți unde erau expuse lucrări ale artiștilor consacrați, gravuri, lucrări ale membrilor cercului. La un moment dat, mi-au atras atenția două nume: Minerva Pîss — 36 ani și Nicolae Piss — 12 ani. Minerva Piss este soția unui lăcătuș, iar Nicolae e fiul ei. Amîndoi sînt membrii acestui cerc.

Udrea Partenie este maistru tîmplar la blocurile care se construiesc acum pentru mineri. Are 47 de ani și este membru al acestui cerc. Pentru că iubește frumosul, arta adevărată, nouă, Udrea Partenie, în vîrstă de 47 de ani, își realizează acum, în anii regimului nostru, un vis de mult drag, dar tăinuit. Pentru că cine s-ar fi gîndit înainte, să pună penelul de pictor în mîna aspră a unui tîmplar?!

Părinți și copii, laolaltă, se apleacă cu grijă peste hîrtia de lucru și se străduie să-l reprezinte pe cel mai frumos om: omul timpurilor noastre. Liber, mîndru, stăpîn al țării. Și e minunat!

E. SKIBINSKI

VICTOR HULUBAȘ de vorbă cu cititorii

...Iată, am mai primit de la voi, copii, alte scrisori. Tema lor — una singură: despre curaj și, bineînțeles, despre curajoși.

Velcescu Ionel, din Colocești-sat, îmi scrie, de pildă: ...„E greu să definești curajul. De aceea, nici nu voi încerca să fac aceasta. Ceea ce vreau eu să dovedesc este că, atunci cînd omul este animat (n.a.: Ionel a scris „antrenat"!) de un țel nobil, și cel mai slab, mai „fricos" om devine curajos. Așa s-a întîmplat cu Petre Ovidiu, un prieten de-al meu. Ovidiu este cam slăbuț, firav de felul lui, și, pentru că este și cam retras, cam tăcut, ne făcusem toți despre el o părere greșită — îl consideram o „fetiță". De aceea, ori de cîte ori aveam de întreprins ceva care cerea participanților unele calități — fugă, forță, curaj!... — la Ovidiu nici nu ne gîndeam. Iată însă că anul trecut, în drum spre școală, Ovidiu a trecut prin dreptul unei case în flăcări. În fața casei, cîțiva oameni spuneau că înăuntru ar putea să fi rămas un copil. Atunci, Ovidiu a zvîrlit ghiozdanul și s-a strecurat în casă. Peste puțin s-a întors negru de fum, cu sprîncenele arse: „Nu-i nici un copil!" a spus el, simplu.

„...Care va să zică, dorința nobilă de a salva viața unui copil, i-a dat curaj — zic eu — lui Ovidiu, l-a făcut gata să înfrunte focul..." încheie Velcescu scrisoarea.

Alt cititor, Badea Victor, din Obreja-Deal scrie și el: „Am citit de curînd o carte despre Alexandru Matrosov, Erou al Uniunii Sovietice. M-a impresionat mult moartea eroică a lui Matrosov. Iubirea de patrie l-a făcut să se arunce peste gura de mitralieră, deși știa că-l așteaptă moartea. Acesta da, curaj. El a pierit, dar în inimile multor milioane de oameni va trăi veșnic".

Îmi mai scriu despre adevărate acte de eroism și Lilas Puica, din Cojocna Veche, și Popescu Ilie din Obedeni, și Horwath Victoria din Cluj și mulți alții. Ceea ce înseamnă că problema curajului și a celor care dau dovadă de curaj i-a interesat pe foarte mulți dintre cititori.

Despre Andrei, cel care se plimba cu bicicleta printre mașini, nici un cititor n-a scris cuvinte de laudă. Și bine au făcut. Iar Cojocaru Vasile, din Pucheni, are dreptate cînd scrie despre colegul său, Ilie Vlad, care se bate cu toți („fără alegere: și cu cei pe care-i bate, și cu cei de la care mănîncă bătaie") că nu-i altceva decît un bătăuș oarecare, nedemn — ca și Andrei — nici pe departe de titlul de curajos.

Eu aștept de la voi, copii, și alte răspunsuri la întrebările pe care vi le-am pus în discuția din numărul trecut al gazetei.

VICTOR HULUBAȘ

Ei au numai note bune

1. Răceală Florica, cl. V-a, Școala de 7 ani din com. Putineiu, raionul Tr. Măgurele.

2. Diaconu Petru, cl. a V-a A, Școala de 7 ani din Dobreni, raionul Piatra Neamț.

3. Hirșu Mihai, cl. a IV-a, Școala de 4 ani din Gălășei, raionul Brăila.

4. Braica Aurora, cl. a IV-a, Școala de 7 ani din Vîrciorog, raionul Aleșd.

Apărătorii livezilor și viilor

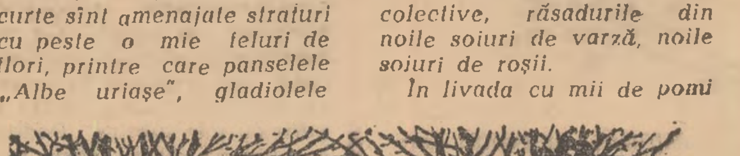
Într-un șir de încăperi al unei clădiri de la marginea orașului, oameni în halate albe, duc un „război" aproape tot timpul anului. Aplecați deasupra microscopului, a planșelor, printre substanțe, ei urmăresc „inamicul" pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Aici se studiază viața „dăunătorilor", perioadele anului cînd ei se înmulțesc, regiunile preferate pentru a le ataca, prada preferată, precum și mijloacele de a le distruge: DETOX, HEXATOX, DNOC etc. Acestea sînt „armele". Dacă, de pildă, la acest „comandament" sosește o depeșă de prin părțile Piteștiului anunțînd apariția prin livezi a unuia dintre „inamici", să zicem a păduchelui de San José, „comandamentul" va transmite: folosiți EKATOX 20 la sută, în proporție de 150 g la 100 l. apă.... etc. Alteori, pentru a preveni invazia muștei cireșelor, a gărgăriței florilor de măr, a tot felul de viermi și omizi (ați înțeles, desigur, că este vorba de dăunătorii livezilor și recoltelor de legume și vii), se expediază în anumite regiuni ale țării AVERTIZAREA: „Condițiile climaterice din regiune favorizează dezvoltarea ciupercii... insectei... (etc.), care poate distruge recolta în proporție de 70—90 la sută... Preveniți atacul acestei ciuperci periculoase folosind produsul romînesc MERFAZIN...".

În felul acesta, dușmanul este făcut inofensiv încă înainte de a aduce pagube.

Aspectele de mai sus reprezintă doar o mică parte din munca colectivului de cercetători al Institutului de Cercetări Horti-Viticole din București. Aici se studiază viața florilor, legumelor, pomilor și a viței de vie. În curte sînt amenajate straturi cu peste o mie feluri de flori, printre care panselele „Albe uriașe", gladiolele „Festivalul tineretului", „Pioner" — și altele, create de neobositul cercetător clujean, Rudolf Palocsay. Printre flori va fi ușor de identificat trandafirul cărămiziu „Rudolf Palocsay", care în anul 1960 a cucerit medalia de aur la Expoziția floricolă de la Triest (Italia).

Din serele institutului și din răsadnițe, vor porni spre ogoarele gospodăriilor colective, răsadurile din noile soiuri de varză, noile soiuri de roșii.

În livada cu mii de pomi și plante hibride, omul înfruntă natura. Iată 120 soiuri de piersic, aduse din U.R.S.S., Italia, Franța, China și alte părți ale lumii. Care din ele se va adapta la noi? Care va produce cele mai mari și mai gustoase fructe, meritînd să fie răspîndite în livezile colectivelor și G.A.S.-urilor? Semințele lor sînt tratate cu diferite substanțe, raze X, radiații de cobalt, neutroni rapizi și alte mijloace fizice și chimice ale științei moderne, care le schimbă natura ereditară. În felul acesta s-a ajuns la soiul nou de cais „Pioner", care a produs 7 ani la rînd, la soiul nou de piersic „Primul cincinal", care produce pînă la 78 000 kg fructe la ha.

Ing. V. COCIU
cercetător principal

Tovarăşul vice-preşedinte al Sfatului popular comunal Năvodari, Cornel Bunea, în mijlocul pionierilor de la Şcoala medie din Năvodari.

Sfatul din comuna noastră

De mult, cu ani în urmă, prin 1940, nu prea treceai cu plăcere prin Năvodari. Pretutindeni numai gropi, piatră, nisip, praf, ciulini, stuf, mărăcini. Şi zilele, şi nopţile, erau la fel de triste şi întunecate. Mizerie, sărăcie, tristeţe. Aşa a cunoscut tovarăşul Cornel Bunea, vice-preşedintele Sfatului popular, comuna Năvodari. Amintirile copilăriei sale se leagă de zilele cînd, zdrenţăros şi flămînd, îngrijea de vitele boierului Capatu, într-o comună, Sibioara, în apropiere de Năvodari.

Incercaţi să vă închipuiţi, în locul oraşului nou — cum se numeşte, pe drept cuvînt, partea de sus a comunei Năvodari — în locul şcolii medii, a sălii de sport în care ne aflăm acum, o groapă imensă, maidan de bălării, prin care răscoleau într-aiurea vînturile nepotolite ale mării.

E greu, nu? Prin 1949 s-au început primele construcţii. In 1957 s-a construit marea şi frumoasa uzină de superfosfaţi şi acid sulfuric. Iar la 15 ianuarie al acestui an au fost date în folosinţă 148 de apartamente în cele 48 de blocuri noi ridicate cu cîte două sau trei etaje; o şcoală medie, magazine, restaurant, două cinematografe. Totul e nou, frumos, strălucitor, modern, vesel. Colectiviştii din comună şi-au făcut şi ei case noi, şi-au cumpărat mobilă, aparate de radio. Stamate Ene, cel cu şapte copii, Ignat Ion, Gavrilă Nicolae sînt doar cîţiva din cele 183 de familii de colectivişti care şi-au făcut case noi. Iar gospodăria agricolă colectivă creşte zi de zi. Copiii colectiviştilor nu vor cunoaşte niciodată tristeţea zilelor înjumătăţite, întunecate. Cultura şi civilizaţia pătrunde la noi aici, în Năvodari, cu fiecare clasă pe care fiii lor o promovează.

In anul acesta se va construi un cămin cultural, încă un cinematograf cu 500 de locuri, felurite magazine alimentare. Adică, sub ochii noştri, comuna Năvodari se va transforma într-un oraşel în care copiii muncitorilor şi ai colectiviştilor vor asculta, ca şi noi acum, povestea unui sat pescăresc cu colibe mizere, ciulini şi vînturi pustiitoare. Şi se vor întreba, mirîndu-se: „aşa a fost, într-adevăr, comuna Năvodari?"

Pionierii Şcolii medii din Năvodari ascultau cuvintele tovarăşului Bunea şi gîndurile lor zburau spre casele lor frumos colorate, luminoase, încălzite, ale căror ferestre se deschid rîzînd în soarele ce-şi scaldă razele în apa jucăuşă a mării. Da. Regimul nostru democrat-popular, partidul veghează mereu la zilele voastre fericite, la copilăria voastră senină ca zilele acestui minunat început de primăvară.

Gobjilă Dumitru, Chirilă Cornelia, sînt acum în clasa a III-a; Manolescu Mariana, Cantemir Octavian într-a V-a; Chirilă Elena, Trifu Elena, Udrea Ion, într-a VI-a. Ochii lor senini, îl privesc pe tovarăşul vice-preşedinte al Sfatului şi se gîndesc: părinţii lor l-au votat la 5 martie pe el, pe tovarăşul Constantin Rădulescu, preşedintele Sfatului şi pe mulţi alţi deputaţi, pentru a gospodări, pentru a înfrumuseţa şi mai mult aceste locuri. Şi o vor face, pentru că iubesc aceste pămînturi aspre, dar calde ale Dobrogei! Şi în gîndul lor, este un singur regret: că nu sînt şi ei în locul lui Dumitrescu Victoria, Gavrilă Floriana, Apostol Lucia, Petrescu Alexandrina dintr-a VII-a, care, oricum, mai repede cu cîţiva ani decît ei vor fi alături de aceşti oameni minunaţi, să înfrumuseţeze pămîntul de la malul mării.

OANA MAGDU

Să amenajăm un teren de sport

O dată cu sosirea primăverii, în fiecare unitate de pionieri încep pasionantele întreceri sportive la fotbal şi volei, la baschet şi atletism. Înainte de aceasta însă vor trebui amenajate din nou terenurile sportive, deoarece ele au suferit stricăciuni în timpul iernii.

Astăzi, în rîndurile ce urmează, vă vom vorbi tocmai despre felul cum trebuie amenajate aceste terenuri, despre felul în care în fiecare şcoală se poate construi un teren de sport. Pentru viitorul teren se va alege un loc neted, apărat de un şir de arbori sau de clădiri contra vînturilor. In zilele de arşiţă, copacii sau zidul unei clădiri vor feri de praf şi vor umbri terenul. In zilele călduroase, terenul trebuie stropit înainte pentru a evita praful. Cel mai bun teren este cel acoperit cu iarbă.

Acum să vedem ce amenajări trebuie făcute pe un astfel de teren.

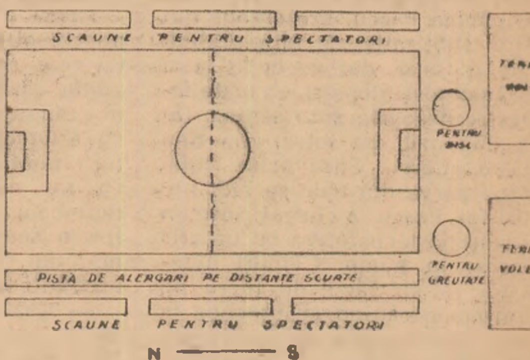
TERENUL DE FOTBAL — Dimensiunile lui sînt de 35 m lăţime şi 70 m lungime. Poarta are o înălţime de 2,25 m şi o lungime de 6 m. Suprafaţa terenului trebuie să fie netedă, de preferat cu iarbă. Pentru marcarea lui se foloseşte cretă dizolvată în apă sau var şi în nici un caz şanţuri, deoarece acestea pot provoca accidente. Este de preferat ca latura mare a terenului să fie pe direcţia sud-nord deoarece, în felul acesta, după-amiaza tîrziu, soarele nu va stingheri pe jucătorii niciuneia din echipe.

TERENUL DE VOLEI. — Dimensiunile lui sînt: 12 m lungime şi 6 m lăţime. Stîlpii pentru plasă se îngroapă cu 50 cm în afara marginilor laterale ale terenului. Lăţimea plasei va fi de 90 cm. Marginea de sus a plasei se întinde perfect la înălţimi diferite după vîrsta jucătorilor şi anume: pentru băieţi şi fete de 10—12 ani la 2,10 m, iar pentru băieţi şi fete între 12—14 ani la 2,20 m. Suprafaţa terenului va trebui să fie bine nivelată, iar marcarea lui să se facă tot cu var, praf de cretă etc.

PISTA PENTRU ALERGARI. Pentru pista de alergări pe distanţe scurte se rezervă un loc de-a lungul uneia din laturile mari ale terenului de fotbal. Lăţimea pistei trebuie să fie de 4—8 m, iar lungimea ei între 70—110 m. Pe pista se trasează linia de start şi linia de sosire. Începînd de la 50 m, pista se marchează din 10 în 10 m, putîndu-se în felul acesta organiza alergări pe 50, 60, 70 m...

TERENUL PENTRU ARUNCARI. — Pentru aruncarea discului, grenadei, mingii de oină, a greutăţii sau a suliţei nu este nevoie de un teren special ci se poate folosi şi terenul de fotbal. Aşa după cum se vede în planul stadionului în partea dreaptă, în spatele porţii, se trasează un cerc cu diametrul de 2,13 m, iar pentru aruncarea discului încă unul cu diametrul de 2,5 m. Cercul poate fi marcat fie prin praf de cărămidă, fie prin var. Pentru suliţă, grenada şi aruncarea mingii de oină nu avem nevoie decît de o linie marcată de la care se aruncă. Marcarea aruncărilor se va face prin fanioane.

Şi acum, după ce v-am arătat instalaţiile ce trebuie să le cuprindă un teren sportiv, nu ne mai rămîne de spus decît ca pentru spectatorii dornici să urmărească palpitantele întreceri sportive, este bine, ca în spatele laturilor mari ale stadionului să se amenajeze „tribunele", adică bănci fixate în pămînt.

TEATRUL NOSTRU DE PĂPUŞI

Dragă redacţie, în această scrisoare m-am hotărît să-ţi scriu despre o mare bucurie a detaşamentului nostru. In clasa noastră a luat fiinţă un teatru de păpuşi. Ajutaţi de tovarăşul diriginte, am procurat o trusă cu 6 păpuşi. Elevii Răducanu Bodea, Dobrescu Constantin, eleva Dobrescu Vasilica şi eu sîntem mînuitorii.

Ajutaţi de tovarăşa profesoară de limba romînă, un grup de elevi au pregătit pentru noi după schiţa „Domnul Goe" de I. L. Caragiale, o mică piesă. Aceasta a fost prezentată în faţa colegilor noştri şi în special, pentru cei mici — pentru elevii claselor întîia şi a doua.

STANCIU GHEORGHE şi DOBRESCU VASILICA
comuna Vîrtoapele, raionul Roşiorii de Vede, reg. Bucureşti

Zile DE LUPTĂ

— Fragmente —

Sîntem în anul 1944... Implinind paisprezece ani, Gheorghe, eroul povestirii din care vă prezentăm cîteva fragmente, intră ucenic la Atelierele de cazangerie, unde lucrează și tatăl său. Aici, copilul face cunoștință cu munca istovitoare și cu lupta comuniștilor din Ateliere, împotriva hitleriștilor și a regimului burghezo-moșieresc. Printre comuniști se află și tatăl său. Intr-o zi, cînd „copoii” Siguranței vor să-l aresteze, tatăl lui Gheorghe, anunțat din timp, se ascunde pentru o vreme. Gheorghe, în urma unui bombardament, își pierde mama și rămîne să locuiască la tușa Fana — soția unui comunist arestat mai de mult de Siguranță.

— Gheorghe, mi-a zis tușa Fana. Trebuie să te pregătești... o să vină cineva, un lucrător, tot de la Ateliere, și-o să pleci cu el. Cînd a venit lucrătorul de la Ateliere, am recunoscut in el pe tînărul acela care, numai cu o clipă înainte de intrarea „copoilor” în cazangerie, îl vestise pe tata să fugă. Il chema Pascu. Era slăbuț din fire, subțiratic, cu fața prelungă, gălbuie, dar cu ochii mari și luminoși, albaștri, ca niște ferestre deschise spre senin... De a doua zi, am intrat din nou la Ateliere... Spre prînz abia, cînd zarva din hale se mai potolise, Pascu a intrat într-un cazan de locomotivă cu un afiș strîns în pumn. Ceilalți muncitori și-au făcut de lucru pe aproape, trăgînd cu urechea la cele ce le citea el șoptit din gura cazanului: „A sosit timpul să ne împotrivim cu toată hotărîrea noastră războiului și hitleriștilor cotropitori!... Afară cu fasciștii din țară...” Ultimele cuvinte le-a șoptit mai răspicat și mai rar: „Par-ti-dul Co-mu-nist din Romînia”.

Abia în clipa aceea mi-am dat seama că și Pascu era comunist. Și m-am încredințat cu adevărat de asta în zilele următoare. Erau nopți cînd nu mai dădea pe acasă și în care eu îl așteptam cu ușa descuiată, priveghind. Alteori, pleca înspre ziuă, cu sînul și buzunarele burdușite de afișe...

Pascu a dispărut din nou pentru alte cîteva zile... Peste un ceas eram la tușa Fana. In zilele care au urmat, m-am dus singur la Ateliere. De cînd cu aruncarea în aer a trenurilor pentru Germania, Pascu nu mai venea... Nopțile, dormeam liniștit la tușa Fana. Intr-o seară, însă, după ce mi-a dat să mănînc, bătrîna s-a pregătit de drum.

— Vezi că trebuie să vie cineva, mi-a șoptit la plecare. Dacă nu mă întorc înapoi, să mă aștepte...

Abia într-un tîrziu, a apărut și umbra omului pe care-l aștepta tușa Fana. Venea cu pasul liniștit, de-a dreptul către cămăruța noastră. Am sărit la ușă și i-am deschis... El s-a oprit în prag, scrutînd întunericul din cămăruță, căutînd umbra bătrînii. A zis tușa Fana să mai așteptați, că vine, am murmurat eu... El s-a așezat pe pat, cu spatele la fereastra în care bătea slaba lumină a nopții și cu fața în umbră. Eu am închis ușa și am făcut cîțiva pași către el. Tăcerea care a stăruit pentru o clipă în cămăruță, mi s-a părut nespus de lungă. Și, deodată, am tresărit...

— A plecat de mult, Gheorghe? m-a întrebat el. L-am cunoscut după glas: era Pascu.

— De mult, neică Pascule! am răsuflat eu încercat de bucuria revederii.

Pînă ce a venit bătrîna, m-a întrebat cum o mai duc și ce se mai întîmplă pe la Ateliere. Eu însă n-am îndrăznit să-l iscodesc unde stă acuma și ce face în timpul ăsta. Dar n-a fost greu să înțeleg mai apoi. Cînd s-a întors, bătrîna a scos din sîn niște pachete mici și lungi ca niște napolitane. Pascu a rupt învelitoarea unuia și pumnul i s-a umplut de hîrtiuțe.

— Fluturași, Pascule, a șoptit tușa Fana.

O vreme, Pascu a rămas cu privirile ațintite la hîrtiuțele din pumn. Apoi și le-a înfundat în buzunare, o dată cu celelalte pachete nedesfăcute. Cînd a dat să plece, m-am agățat de brațul lui.

— Merg și eu, neică Pascule! l-am rugat.

El s-a oprit, întors către bătrînă, întrebător. Tușa Fana a dat din umeri neputincioasă, și s-a îndreptat către fereastră.

— Ești mic, Gheorghe! a murmurat ea, după un timp, cu ochii în geam. Mă gîndeam să-i amintesc de moartea mamei, de plecarea fără de întoarcere a tatii, de război și de viața noastră. Dar în aceeași clipă, Pascu mi-a căutat prin întuneric mîna, mi-a strîns-o cu putere și m-a tras după el.

— Hai, Gheorghe!

Așa am mers, de mînă, pînă ce am ieșit dintre ruine. La linia de tramvai, Pascu a luat-o înainte, iar eu după el.

N-aș fi crezut niciodată că și pentru împrăștierea fluturașilor trebuie atîta pricepere și îndrăzneală! Mergi pe lîngă un zid și te faci că te sprijini de el. Pe locul unde ai pus palma, a rămas un fluturaș. Privești îndelung vitrina întunecată a unei prăvălii. După ce-ai plecat, geamul a rămas înflorat de hîrtiuțe. Intr-o stație de tramvai aștepți liniștit tramvaiul care nu mai vine. Cînd ai rămas singur, într-o singură clipă îi împodobești pereții, pe dinăuntru, cu zeci de fluturași. Te furișezi pe lîngă ziduri și poposești, ca să-ți tragi răsufletul, în ușa unei tutungerii, a unei brutării sau cofetării; toți acei care vor deschide mîine dimineață, vor da mai întîi ochi cu fluturașii. Aproape de Gara de Nord intri într-o cabină telefonică. Cei care vor veni după tine, vor avea timp să citească, feriți, scrisul de pe hîrtiuță. In gară, iei pe rînd trenurile care așteaptă la peron ticsite de lume sărmană și amărîtă, cu soldați care pleacă pe front. Treci prin vagoanele întunecate, repede, cu cîteva minute înainte de plecarea trenului. Din pumni ți-au scăpat pe nesimțite puzderia hîrtiuțelor. Cuvîntul comuniștilor este dus cu trenurile și purtat din gură în gură în toată țara, în munți și la cîmpie, în sate și orașe, în cazărmi și pe front.

Așa am intrat, fără să-mi dau seama, în zilele de luptă din august 1944.

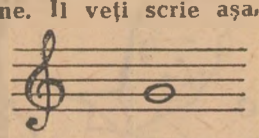
AUREL MIHALE

(din vol. „Nopți înfrigurate”)

Abecedar muzical

Vă amintiți, dragi pionieri, de ultima noastră lecție? Am învățat atunci să scriem pe portativ cele șapte note: Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si. Totodată s-a explicat că se pot scrie note și pe linii suplimentare, deasupra și sub portativ. Știți, de asemenea, că notele nu pot fi citite dacă la capătul portativului nu se desenează semnul care dă numire notelor — cheia. Data trecută a fost explicată cheia Sol. Astăzi, vom învăța despre valorile notelor.

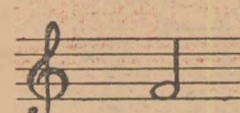
Sunetele muzicale pot avea durate diferite. Adică același sunet îl poți cînta uneori cît numeri pînă la 2, alteori cît numeri pînă la 3 sau 4. Sunetele pot fi deci mai scurte sau mai lungi. Cum scriem acest lucru? Prin diferite valori de note. Care sînt aceste valori? Luați-vă caietul de muzică cu portative și scrieți o dată cu mine. Il veți scrie așa, nu?

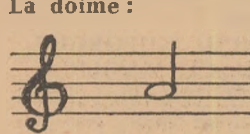
Ei bine, cerculețul acesta turtit reprezintă nota întreagă, nota care ține patru timpi, adică atît cît numeri 1-2-3-4. Orice notă scrisă așa are valoare de notă întreagă.

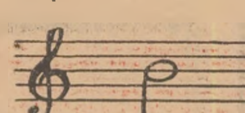
Uneori sunetele pot avea durate mai mici. De pildă, un sunet va trebui cîntat cît jumătate din nota întreagă. Valoarea acestui sunet va fi de o doime. Cum se scrie doimea? Iată:

Deci, un cerculeț turtit, sprijinit de o liniuță. Iată-l pe La doime:

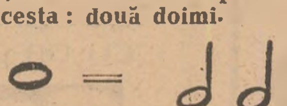

Sau pe Si.

Doimea are 2 timpi. Durata unei doimi ține cît numeri 1-2.

Vreți să spuneți cîte doimi sînt într-o notă întreagă?... Așa, foarte bine. Răspunsul e acesta: două doimi.

Mai mică decît doimea este pătrimea. Iată nota Mi cu valoare de pătrime.

Pătrimea durează un timp. Am să vă las să socotiți singuri cîte pătrimi se pot face dintr-o notă întreagă. Iar răspunsul vă rog să-l trimiteți pe adresa redacției.

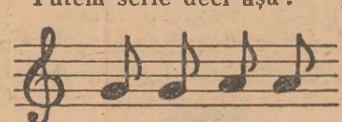
Sînt și valori mai mici decît cele pe care vi le-am spus pînă acum. Scrieți încă o dată în caietul vostru nota Mi cu valoarea de pătrime. Așa... Apoi la capătul de sus al liniuței agățați un steguleț. Iată cum va arăta de astă dată nota Mi:

Valoarea lui Mi, pe care l-ați desenat acum, este de optime. Optimea este o jumătate dintr-o pătrime. Ea va dura deci jumătate de timp.

Incercați, dragii mei, să socotiți cîte optimi se pot face dintr-o doime; dar dintr-o notă întreagă? Dacă sînt mai multe optimi una după alta, stegulețele pot fi înlocuite cu o liniuță comună, care să le unească.

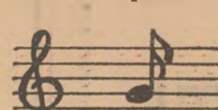
Putem scrie deci așa:

sau așa:

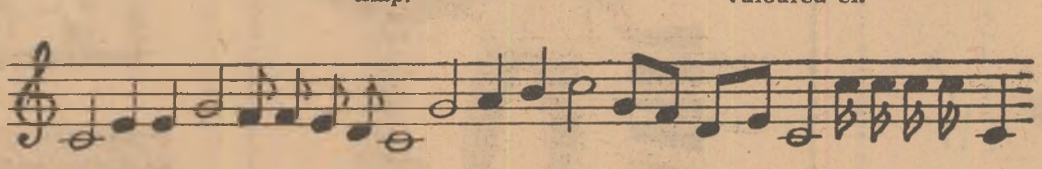

Tot astăzi vă învăț o altă valoare de notă, și anume șaisprezecimea. Iată cum se desenează această notă, care reprezintă jumătate din valoarea optimei.

Deci la optime i se adaugă încă un steguleț.

Și acum vă dau un mic exercițiu. Va trebui să priviți cu atenție fiecare notă și să-mi scrieți numele și valoarea ei.

Răspunsul îl aștept la redacție: „Scînteia pionierului”, Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii”, pentru prof. BAGHETA.

Plaiurile mele

Plaiurile mele dunărene
Ce își pleacă spicele în vînt
Munții-albaștri, sondele semețe
Le-am iubit de mică și le cînt...

Primăvara iar topi zăpada
Și păși sfioasă-n codrii mei;
Mugurii-au ieșit pe ram, s-o vadă
Iar prin iarba verde — ghiocei...

Și ca niciodată, primăvara,
A-ntîlnit, pe plaiurile mele,
Uriaș desfășurate-n zare,
Stoluri minunate de drapele...

I-a zîmbit Bicazul cu mîndrie,
Scuturîndu-și pletele de soare;
Din Brașov, s-o-ntîmpine, pe cîmpuri,
Au plecat noi șiruri de tractoare

Iar Galațiul, pe-aripi de lumină
Se înalță-n zbor din schele-n schele,
Și sădește-n zările albastre,
Trandafirii roșii din drapele...

Trandafirii cupelor albastre
Ce-nfloresc peste întinsă-mi țară
I-a plantat partidul ce prin luptă
Ne-a adus a țării primăvară.

. . . .

Plaiurile mele dunărene
Ce își pleacă spicele în vînt.
Parcă niciodată, primăvara
N-au primit-o cu atîta cînt...

Pioniera **ANESIA BALADĂ**

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii” tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin”